

Mama Kangoeroe had een probleem.
Dat probleem zat in haar buidel.
Het was groot en zwaar, maar ook heel lief,
en het friemelde de hele dag aan haar vacht.

Kleine Kangoeroe werd te groot om nog in mama's buidel te zitten.
Het werd hoog tijd, vond Mama Kangoeroe,
dat ze op eigen poten door het leven huppelde.

Maar dat wilde Kleine Kangoeroe helemaal niet!
De buidel van mama was lekker zacht.
Kleine Kangoeroe kreeg er elke dag melk en een wasbeurt.
Bovendien was zo'n buidel reuzehandig:
ze hoefde niet zelf overal naartoe te springen.